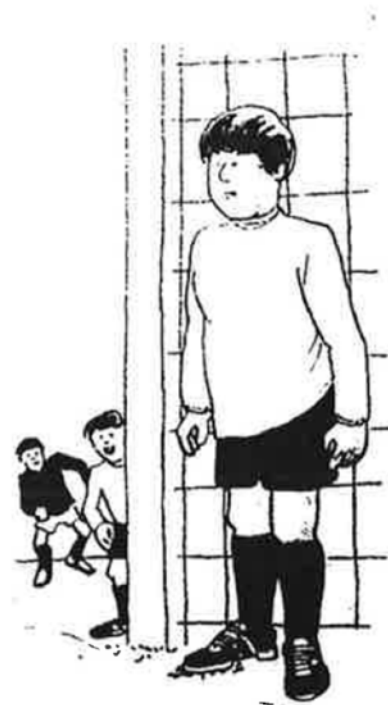

Tredje innbytter

Av Sissel Benneche Osvold

Anders er tredje innbytter. Han står og henger oppetter den ene målstanga og venter. Venter på at de andre på hans lag skal bli slitne. At en av de tette guttekroppene på banen skal stupe på nesa i grusen og skrubbe kneet så det blør. Sånt hender jo. Eller at hans lag skal overta ledelsen så de blir glade og greie og roper at nå kan han få spille noen minutter.

Anders har blå kortbukse og hvit genser. De ble enige om at alle på laget skulle ha hvit genser. Anders er med på laget. – Okei, men da får du være tredje innbytter, hadde Lars sagt. Det var den dagen de bestemte seg for å danne fotballag i borettslaget. Lars pekte med myndig pekefinger utover forsamlingen med gutter. De satt, hang, lå i en uryddig mølje i utkanten av banen. Godtok at Lars bestemte. Lars var bestemann på banen.

Harde skudd i stanga, skudd som smalt i stanga før lærkula forsvant bak keeper og i mål. Lars flytter pekefingeren. Fra Georg til Svend, fra Svend til Morten, fra Morten til Ola. Anders fulgte pekefingeren fra øyekroken, klorte på en skorpe like under kneskåla. Møtte øynene til Lars et øyeblikk – Petter og Jon er innbyttere, sa Lars og trakk pekefingeren til seg. Så at Anders klorte og klorte på skorpa. – Okei, men da får du være tredje innbytter, sa Lars. Innbytterne skulle også ha hvite gensere. Faren til Anders fant en hvit genser i skuffen til

søsteren til Anders. Den passet akkurat. Faren til Anders smilte så rart da Anders fortalte at han skulle være tredje innbytter. Nå står Anders og venter.

Rundt banen står små og store unger og heier. Foreldrene har samlet seg i en klynge. De røyker og prater. Faren til Anders er der også. Han ser guttungen ved målstanga. Faren til Anders skulle ønske at gutten hans kunne kjenne hvor glad faren hans er i ham nå. Anders har sett faren. Det er derfor Anders heier sånn på laget sitt. Roper «kom igjen» og «corner». Både Petter og Jon har vært på banen en kort stund. Petter fikk ballen i bakhodet så alle lo, men han slenger seg kjekt ned i graset ved siden av. Anders, tørker svetten av pannen og sier at en kan være glad en slipper å være for mye på banen når spillet er så rått som her.

Faren til Lars står på sidelinja og føler spillet. Med korte kommandorop driver han sønnen gjennom motstandernes forsvar. Lars er god. Lars har ballteft. Raske pasninger uten å nøle. Tenker som en sjakkspiller. 2 – 1. Lars var sistemann på ballen. Anders forlater plassen sin ved målstanga for å være med og dunke Lars i ryggen. Kjekk kar, Lars. Magre guttearmer griper om hverandre. Skitne never rusker Lars i håret. Lars løfter hendene over hodet slik han vet det skal gjøres. Løper med joggende skritt mot midtlinja med hendene over hodet. Lar seg hylle slik toppscorerne i de engelske ligakampene i TV gjør det. Anders vender tilbake til målstanga, spytt i graset og sier som Jon og Petter: Lars er en kjekk kar.

Slutt på andre omgang. 2 – 1 til guttene med de hvite genserne. En av dem er Anders. Med svingende armer hopper han rundt på banen og har vunnet. Treffer lærbollen med skotuppen. Løper etter og vipper til den på nytt. Slik ville han gjort det. Som Lars. Banga'n i mål.

Guttene med hvite gensere forsvinner hjem for å dusje. Anders også. Faren til Anders ser sønnen trave hjem som de andre, for å dusje etter en hard kamp. Vi vant, sier Anders til faren og er glad alle andre steder enn i øynene. Faren til Anders synes det er vanskelig å være far nå.

Gjengitt med tillatelse av Sissel Benneche Osvold. Første gang utgitt som en petit i Dagbladet i 1972.